

ASSISI-NYT – JUNI 2019

**800 året for Frans' møde med den ægyptiske Sultan – fotoudstilling
Pave Frans' kommende besøg i Assisi i marts 2020**

Den indre klostergård på Sacro Convento, d. 24. maj 2019.

*I den øverste klostergård og i museet er indtil 31. august en smuk udstilling
af Frans' møde med den ægyptiske Sultan Melek El Kamel i 1219.*

Kære Assisi-venner.

Udstilling på Sacro Convento – 800 året for Frans' møde med den ægyptiske Sultan Melek El Kamel

Frans havde sit virke på jorden fra 1182 til 1226 og Klara sit fra 1193-1253. I Den Franciskanske Familie fejrer vi hvert eneste år deres overgang under nogle meget smukke spirituelle fester og løbende i året også andre mærkedage, som f.eks. Frans' stigmatisering på La Verna og Klaras mirakel, da hun jagede saracenerne væk, før de angreb Assisi. Og så fejrer vi jubilæumsår for større begivenheder i deres liv og virke, og således også nu i 2019, der er et vigtigt år i den franciskanske historie, som alle vi franciskanere har stor opmærksomhed på, og ikke mindst i ordenen OFM Conv. (de sort- eller gråklædte brødre, der har moderkloster ved Sacro Convento i Assisi). Denne gren af Frans' orden er nemlig den eneste, som har en særlig mission direkte under den øverste ordensledelse omkring økumenisk og interreligiøs dialog som en vej til broder-/søsterskab og fred mellem mennesker.

I vort år 2019 er det 800 år siden, at Frans mødte den muslimske sultan Melek El Kamel, og

således blev den første kristne religiøse leder, som havde fredelig dialog med islam på en tid under de 5. korstog, hvor kristne korsridere og muslimske soldater, saracenerne, kæmpede blodige kampe mod hinanden for at opnå kontrollen med Det Hellige Land og ikke mindst Jerusalem. Der er ikke ret megen eksakt historisk viden om Frans' ophold i Det Hellige Land og i Ægypten, idet Frans' biografer inden for ordenen ikke har skrevet uddybende om det, og det meste af det, der gennem århundrederne er delt omkring denne specielle missionsrejse er stykket sammen fra flere historiske kilder fra og efter Frans' tid, som kan anses som en form for legender om det historiske møde.

Dog ved vi fra Frans' biografer, at Frans d. 24. juni 1219 ombord på korsfarerflåden stævnede ud fra Italiens Adriaterhavskyst, nemlig fra Anconas havn og så Italien forsvinde bag sig. Overfarten til Det Hellige Land varede dengang en måneds tid, og sidst i juli er Frans således gået i land for sammen med en medbror, Illuminato, at begive sig til korsfarerhæren, der lå i belejring foran en stærk muslimsk højborg i Damietta i Ægypten, hvor kampene bølgede frem og tilbage. Højborgen var fyldt med saracener, der blev anført af to dygtige og tapre hærførere, Melek el Kamel, sultanen af Ægypten og hans bror, sultanen af Damaskus Melek el Moaddemm også kaldet Konradin.

At Frans ikke led martyrdøden, da han foran den svært bevogtede højborg bekendtgjorde, at han ønskede at blive ført til Melek el Kamel, er et af de mirakler, som vi forbinder med dette særlige møde. Frans' længe nærende drøm var at komme til at stå ansigt til ansigt med de vantro og forkynde Guds ord for dem, og han blev ført ind til sultanen. Melek El Kamel var kendt som en venlig, generøs og retfærdig hersker, der flere gange tilbød de kristne korsridere fred, og som behandlede de sårede human, når de var blevet taget til fange, idet det var hans ønske at skabe fredelig sameksistens mellem muslimer og kristne.

Det fortælles videre, at Frans' og sultanens møde over flere dage foregik i fredelig dialog og gensidig respekt for hinandens religioner, efter at de indledende forsøg på at omvende den anden ikke førte til noget. De erkendte begge, at den anden allerede kendte og elskede Gud. Når Frans' og sultanens møde ofte i kunsten skildres med et brændende bål imellem sig, symboliserer det dybest set Guds kærlighedsild, idet kilderne også fortæller, at Frans udfordrede sultanen til en ildprøve, nemlig den at han og en af sultanens sufi-præster skulle gå ind i ilden for at bevise, hvis tro var den sande. Det fortælles videre, at sultanen stoppede Frans i at gå ind i ilden, og at hans nærmeste sufi-præst heller ikke gjorde det.

Det fortælles også, at sultanen blev så glad for den dybe dialog med den lille fattige kristne munk med den store spiritualitet, at han tilbød ham at forblive hos sig, og at han ville sørge for en passende bolig til ham, hvor 12 jomfruer blev stillet ham til rådighed 😊 Men Frans afslog sultanens tilbud, og vandrede tilbage til korsfarerhæren. Det er fortællingen, at Frans herefter vandrede til Det Hellige Land for at fordybe sig på helligstederne forbundet med Jesu virke, men heller ikke om denne del af Frans' rejse til Mellemøsten har biograferne skrevet meget.

Et smukt, håndgribeligt bevis på mødet mellem Frans og sultanen er det elfenbenshorn, som sultanen forærede Frans, da Frans forlod højborgen, og som han bragte med sig hjem til Assisi, hvor det lige siden er et af de vigtigste klenodier opbevaret på Sacro Convento, lige i disse dage i klosterets smukke museum i den øvre klostergård.

Hornet, som Melek El Kamel, forærede Frans er p.t. udstillet i Museo Tesoro på Sacro Convento.

D. 24. maj i år blev 800 års jubilæet for mødet festligholdt, idet en smuk udstilling blev introduceret og åbnet. På Sacro Convento introducerede Padre Silvestro Bejan, leder af CEFID (ordenens interreligiøse dialogmission) den smukke udstilling, som han løbende har arbejdet med gennem 1½ år:

Padre Silvestro fortæller d. 24. maj i Sala Dono Doni på Sacro Convento om mødet mellem Frans og sultanen.

Det er Assisis borgmester, der her ses lyttende til Padre Silvestro, mens hun bladrer i en smuk bog om udstillingen, som Padre Silvestro også har stået for.

Vi lyttede til den inspirerende introduktion til udstillingen om dette skelsættende fredsmøde i 1219 mellem kristendommen og islam. Padre Silvestro og to muslimske ledere fortalte levende, med humor og glæde, om mødet og dets betydning i vor tid, hvorefter vi begav vi os op i den øvre klostergård og til museet for at fordybe os i fotoene fra kirkekunstens skildring af mødet.

Det første, der mødte os, var en stor planche med Pader Silvestros introduktion til udstillingen. Al tekst var på 3 sprog, italiensk, engelsk og arabisk. Her er en oversættelse til dansk:

Et møde fortalt i historien v/Padre Silvestro Bejan 800 århundreders ikonografi om Frans og Sultanen

I september 2019 vandrer Frans fra korsfarerhærens lejr, som belejrede Damietta i Ægypten, en muslimsk højborg. Han går over frontlinien for at møde al-Malik-al-Kâmil, Sulten af Cairo og leder af Stjerne og Halvmåne hæren. Sultanen byder Frans velkommen og lytter til ham. I slutningen af deres dialog sendes Frans tilbage i fred, og når uskadt frem til korsfarerhærens lejr.

Begivenheden er beskrevet i forskellige historiske kilder, inden for og uden for Franciskanerordenen. De er ikke altid i præcis overensstemmelse i forhold til deres detaljer og fortolkninger, men alle bevidner de om den virkelighed, at de to mænd mødtes ansigt til ansigt, og er enige omkring et vigtigt punkt, nemlig at den hidtil af mere end en grund usete, overraskende og usandsynlige begivenhed vakte stor undren i samtiden.

2019 markerer 800-års jubilæet for dette møde mellem to mænd af forskellig tro, og er i særdeleshed betydningsfuldt, idet det var helt og aldeles uforudsigeligt på en tid med krig, som – ud over andre grunde – syntes at være rodfæstet i uforsonligheden mellem de to hære, en ene under korset og den anden under stjernen og halvmånen. Det var et møde i fred og dialog, der mere end nogensinde fortjener at blive husket som en ekstraordinær begivenhed, som på sin tid repræsenterer et unikum i forhold til konflikterne mellem kristendom og islam.

Minderne om mødet ved Damietta er blevet sikret igennem århundrederne via righoldig ikonografi mere end ved skriftlige vidnesbyrd. Frans foran Sultanen – ofte afbildet som værende i gang med at tale, mens Sultanen lytter opmærksomt på en velvillig måde: "Han (Sultanen) blev bevæget af hans ord og lyttede meget velvilligt til ham" (Thomas af Celano, First life of St. Francis XX, 57). Det har været en kilde til inspiration for utallige kunstnere, som har søgt at nedfælde mindet og fortolke dets dybe betydning, hver på sin egen måde.

I et samarbejde mellem Det internationale Center for Dialog (CEFID) i ordenen OFM Conv. og Sacro Convento i Assisi fejres 800 års jubilæet for denne profetiske freds- og dialoggestus med en udstilling af den væsentligste ikonografi om mødet. Det er et minde, som ikke blot bør være arkæologi, men en fordybelse, som vi inviterer dig til ikke blot for æstetisk nydelse, men også i refleksion over aktualiteten og uopsætteligheden for dialog og fred.

Her kommer blot nogle af de fotos, som jeg tog, da vi i fordybelse afvekslende med Padre Silvestros inspirerende guidning langsomt bevægede os fra planche til planche:

Udstillingen er opsat i den øvre klostergård som store fotoplancher og fortælling på italiensk, engelsk og arabisk. Den fortsætter ind i Basilikaens museum med hornet, gengivelse af Giotto's berømte freske, samt uddrag af de ældgamle skrifter af Skt. Bonaventura, som fortæller om mødet.

Padre Silvestro fortæller os, inkl. de inviterede muslimske ledere om udstillingen.

Sct. Bonaventura of Bagnoregio, 1457 - Major Legend, Franciscan Museum, Historical Institute of the Capuchins, Rom.

Domenico Bigordi, 1486 – Basilica di Spirito Santo, Firenze.

Gengivelse af Giottos freske, 1289-1292 – Basilica of Sct. Francis, Overkirken, Assisi.

Benozzo Gozzoli, 1452 – Montefalco's Museum for Frans.

Denne freske er særlig morsom, synes jeg, idet kunstneren synes at have afbildet en af de jomfruer, som Sultanen ifølge legenderne tilbød Frans for at forblive hos ham.

Paolo Gaidano, 1898 – Refektoriet i klosteret San Salvatore, Jerusalem.

Vi kan spørge os selv, hvorfor mødet mellem Frans og Sultanen stadigvæk tiltrækker sig så megen opmærksomhed, ikke blot i Den Franciskanske Familie og Den Katolske Kirke, men også i vide kredse inden for alle religioner og trossamfund. Mødet er blevet til et betydningsfuldt paradigme for vor tids interkulturelle og interreligiøse dialog, som fremmer, at på trods af forskellene i religionerne, kan vi mennesker finde fælles fodslag i vore oplevelser af Guds væsen, hvor vi erfarer hinanden som værdifulde medmennesker, brødre og søstre, alle elsket af Gud. I vor tid strømmer 6 millioner mennesker hvert år til Assisi for at fordybe sig i byen, hvor Frans og Klara blev født og virkede – overalt i verden anerkendt som byen fred og for interreligiøs dialog, det som af Pave Johannes Paul II var den første til i 1986 at kalde "the Spirit of Assisi", da han havde samlet verdens religiøse ledere om sig under det historiske møde i Assisi "World Day of Prayer for Peace".

I sin afsluttende analyse af mødets betydning skriver Padre Silvestro Bejan bl.a.:

Frans og sultanen i dag

v/Padre Silvestro Bejan, direktør for CEFID i Assisi

Historien viser os, at ekstraordinære begivenheder er betydningsfulde, fordi symbolerne og værdierne, de indeholder, fortsætter med at inspirere og oplyse mennesker i den vanskelige opgave med at udvikle sig inden for den virkelighed, som de befinder sig i.

I juni 1219 forlod Frans Assisi med retning mod Mellemøsten, og efter ankomst i Damietta i Ægypten mødte han Sultanen af Ægypten, al-Malik al-Kâmil. I februar i år rejste Pave Frans i fodsporene på helgenen fra Assisi til muslimsk territorium (De Forenede Arabiske Emirater) for at møde Iman di Al-Azhar, Al-Tayyeb (som første pave på den arabiske halvø). To meget ens møder i to forskellige tidsaldre. Begge møder viser en ny og eneste vej i relationen mellem kristendommen og islam: En anderledes vej end de to religioner i fortiden ellers har mødt hinanden på.

Møde, dialog og samarbejde mellem kristne og muslimer er muligt. På sin rejse ønskede Frans at leve i ydmyghed med budskabet om Kristi fred og kærlighed mellem kristne og ikke-

kristne, og derfor også med muslimer, samtidigt med at kirken på samme tid talte våbenes og den verbale konfrontations sprog.

I Abu Dhabi, sagde Pave Frans: "Jeg er her som en troende, der hungrer efter fred, som en bror, der søger fred med mine brødre. Ønsket om fred, fremme af fred, at være et instrument for fred. Vi er her for dette i håbet om, at vores trosretninger sammen kan bane vejen for broderskab.

Pave Frans skrev historie, da han som den første pave i starten af februar besøgte De Forenede Arabiske Emirater.

Hovedformålet med rejsen var hans deltagelse i det interreligiøse møde "Global Conference on Human Fraternity" med 700 deltagere fra hele verden. I forlængelse heraf underskrev paven og storimam Ahmed el-Tayeb fra det indflydelsesrige al-Azhar-universitet i Cairo en hensigtserklæring om at arbejde sammen for fred og broderskab i verden.

I hensigtserklæringen "A Document on Human Fraternity for World Peace and Living Together" opfordres troende på tværs af de religiøse skel til "at fremme en kultur af gensidig respekt velvidende om den store guddommelige nåde, som gør alle mennesker til brødre og søstre".

Den fulde ordlyd af hensigtserklæringen kan læses her:

https://www.katolsk.dk/den-katolske-kirke-i-danmark/aktuelt/single-news/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=15361&cHash=b0e39ea7a536da6b4c8e294d21e7f09c

Dialog skaber bånd af broderskab, overkommer kontroverser, divisioner, fordomme og uforsonligheder og baner vejen for fred. Frans af Assisi medbragte til sit møde med Sultanen Jesu Kristi Evangelium, og hans læsning og fortolkning af Evangeliet var i kontrast til korstogenes fortolkning. Dette var den store udfordring, som Frans af Assisi vandt.

I en tid med store udfordringer, med diplomatiske spændinger, krig og terrorhandlinger sagde Pave Frans: "Udgangspunktet er den anerkendelse, at Gud er oprindelsen til den ene menneskelige familie. Han, som er skaberen af alt og af alle mennesker, ønsker, at vi lever som brødre og søstre boende i det fælles hjem for skabelsen, som han har givet os. Broderskab skabes her i rødderne af vor fælles menneskehed som et kald indeholdt i Guds plan for Skabelsen. Dette fortæller os, at alle mennesker har samme værdighed, og at ingen kan være en hersker eller slave af andre".

En sandt troende på Gud kan ikke ønske døden for nogen, eller bruge vold for at fremme sin position. Ved Damietta deltager vi i mødet mellem to autentiske og oprigtigt troende. Frans er ikke Sultanens fjende, faktisk er det lige modsat! Deres møde finder sted uden våben, idet de kun bruger deres tro, hver af dem sin egen, i respekt og i dialog. I sin bog "The Value of Poverty" (Vicenza 1996) skriver Albert Jacquard, at Sultanen ikke vil glemme Frans' smil, sødmen i hans udtryk af troen uden grænser. Sultanen forstår, at han befinder sig foran en sand discipel af Kristus: En som prædikede og gav kærlighed, og som ikke tog del i den skare af kristne, som prædiker kærlighed men fører krig.

...

Mødet og venskabet mellem Frans og al-Malik al-Kâmil er et tegn på og symbol for menneskets mulighed for at forstå den anden og for at overkomme forskelle og vanskeligheder, lige meget hvor dybe og alvorlige disse er, uden at ty til vold, uden at bruge våben. Disse to skikkelser underviser kristne og muslimer, hvordan vi sammen kan lære "dialogens kunst" i fuld respekt for den anden. Hvordan vi lærer fundamentet for gensidig forståelse med tålmodighed. Sultanen bør være et forbillede for muslimer som Frans bør være det for kristne.

Troen åbner den troende for at se den anden som en bror, der elskes og hjælpes. Kilderne taler om den velvillige og hjertelige velkomst af Frans fra Sultanens side og fremhæver den hengivenhed og respekt, som han lyttede til Frans med, fordi han i ham så en stor sjælskraft, en ydmyg holdning og stor kærlighed. Pave Frans og den Store Imam of Al-Azhar underskrev et dokument om menneskehedens broderskab og bekræftede således, at "tro fører en troende til at se den anden som en bror eller søster, der hjælpes og elskes", at "religioner aldrig må tilskynde til krig, hadefulde holdninger, fjendskab og ekstremisme, ej heller må de tilskynde til vold eller blodsudgydelser", at "frihed er en ret for ethvert menneske", at "vi må afvise idéen, at mennesker tvinges til at overholde en bestemt religion eller kultur", og at "det er et væsentligt krav at anerkende kvinders rettigheder til undervisning og beskæftigelse og at anerkende deres frihed til at udøve deres egne politiske rettigheder".

Dokumentet er en profetisk tekst, som bør implementeres i vore daglige liv og overalt i skoler for at skabe en ny mentalitet og ny tænkning i fremtidige generationer. Det er et stort skridt, men kun det første i en serie af lange skridt.

....

Når jeg på kurser fortæller om den interreligiøse dialogmission i Assisi, kommer jeg naturligvis også ind på mødet mellem Frans og sultanen. Og så tilføjer jeg gerne, at der skulle gå 750 år, før verdens religiøse ledere fortsatte Frans' mission. Det var Pater Max Mizzi, der i 1960 blev pioneren i Assisi for at tage denne opgave fra Frans op, da han påbegyndte dialog med de øvrige kristne kirker og fra 1978 med andre religioner. Dialogarbejdet fortsatte, men der skulle gå endnu ca. 26 år, før den økumeniske og interreligiøse dialog-mission spredte sig som en steppebrand ud i hele verden. Det store gennembrud kom, da Pave Johannes Paul II indbød alle verdens religiøse leder til det historiske bønsmøde i Assisi "World Day of Prayer for Peace" d. 27. oktober 1986. Siden da er der lykkeligvis interkulturel og interreligiøs dialog på alle planer, fra græsrodsniveau til lederniveau - i Assisi under ledelse af Pater Mizzis efterfølger gennem de sidste 12 år, Padre Silvestro Bejan.

*World Day of Prayer for Peace i Assisi, d. 27. oktober 1986.
De mest prominente ledere samlet omkring Pave Johannes Paul II foran Porziuncola.*

Padre Silvestros smukke udstilling varer indtil 1. september, og jer, der kommer til Assisi i denne sommer, vil jeg varmt anbefale at besøge den øvre klostergård og museet for at fordybe jer i de smukke billeder og den inspirerende historie. Det vibrerer meget smukt omkring udstillingen, der helt tydeligt har stor åndelig bevågenhed.

Og nu når jeg via Padre Silvestros afsluttende analyse har citeret Pave Frans, kan jeg tilføje følgende gode nyhed:

*Interreligiøst møde i Assisi i 2016 – 30 års jubilæet for "World Day of Prayer for Peace".
Jeg deltog i den uendeligt smukke økumeniske vesper i Underkirken, ledet af Pave Frans.
Foto: Sacro Convento.*

Pave Frans' kommer på sit 4. besøg i Assisi i tiden 26.-28. marts 2020

For et par uger siden blev jeg opmærksom på, at Pave Frans har taget endnu et historisk

initiativ, der skaber håb for fremtiden. I dagene fra d. 26.-28. marts 2020 er han og Sacro Convento vært for unge økonomer og iværksættere fra hele verden, der samles i Assisi for at udveksle forståelser, idéer og initiativer omkring Verdenssamfundets globale økonomi. Konferencen har fået navnet: **"Economy of St. Francis"** ☺

Der ligger allerede mange artikler på hjemmesiden for Sacro Conventos tidsskrift: "San Francesco", og her kommer lederen af Sacro Convento, Padre Mauro Gambettis introduktion til Pavens initiativ oversat fra italiensk:

"Fulde af håb modtager vi med glæde Pave Frans' initiativ med at indkalde de unge profeter for en økonomi, der har opmærksomhed på mennesket og miljøet, til et møde i Assisi fra 26. til 28. marts 2020. At fremme en ny pagt med dem, der bærer fremtidens idealer, er inspirationen, der er kommet fra Faderens hjerte. Vi omfatter og ledsager med bøn og vort dybe engagement alle faser i forberedelserne helt frem til succesen for mødet. Peters efterfølger (Pave Frans) giver os 4 ledetråde: "Re-animere", "Revidere", "Svare på" og "Reparere" sporene på den vej, vi vil rejse sammen på med alle dem, der vil nære "drømmen om en ny humanisme", inspireret af Frans af Assisi til fornyelse af økonomien.

Vi er overbeviste om, at dagene i marts måned vil repræsentere en ny begyndelse og give nyt blod til menneskeheden. Paven opfordrer os til at bidrage til globale forandringer for at sikre, at økonomien inkluderer og ikke ekskluderer, at den giver liv og ikke dræber mennesket. Det er Den Hellige Faders engagement: At opbygge et broderskab, der korrigerer de vækstmodeller, der ikke er i stand til at garantere respekt for miljøet, beskyttelsen af livet, omsorg for familier, social retfærdighed, arbejdstagernes værdighed, fremtidige generationers rettigheder. Når vi samles i Assisi, opfordrer paven os igen til at blive opmærksom på problemernes alvor og at søge efter mulige svar i fodsporene på "il Poverello" (den lille fattige = Frans af Assisi), elsket af troende og ikke-troende."

Jeg har igennem årene løbende skrevet flere nyhedsbreve som Assisi-Nyt/Assisi Mission Nyt og Hyrde-Nyt om Pave Frans i hans store opgave i fodsporene på den lille fattige tiggermunk fra Assisi.

Et af de første, som jeg skrev i oktober 2013, var dedikeret til Pave Frans med en beskrivelse af indre indtryk, oplevelser og forståelser omkring hans udnævnelse og det første halve år af hans pontifikat, inkl. hans første besøg i Assisi på festen for Frans d. 4. oktober 2013.

Har du lyst, kan du (gen)læse dette Assisi-Nyt om det første halve år af Pave Frans' pontifikat på følgende link:

https://www.assisimission.net/images/stories/nyhedsbreve/2013_oktober.pdf

I september 2016 skrev jeg et Assisi-Nyt om 30 års jubilæet for det historiske bønsmøde mellem alle verdens religioner: "The World Day of Prayer for Peace", som blev afholdt i Assisi d. 27. oktober 1986. 30 års jubilæet blev markeret med et tre dages interreligiøst møde i Assisi, som fandt sted d. 18.- 20. september 2016. På mødets sidste dag sluttede Pave Frans sig til os i Assisi. Dette Assisi-Nyt beskriver med mange indsatte fotos disse meget smukke september-dage i Assisi, hvor **"the Spirit of Assisi"** berigede os alle og gav dyb støtte til, at de hundreder af delegerede og øvrige gæster fra alle verdenshjørner kunne drage hjem til deres videre krævende fredsarbejde i deres område af jorden. Foruden min fortælling har Adriaan Kamp fra Energy For One World bidraget med sine indtryk og

forståelser fra de 3 hellige dage i Assisi.

https://www.assisimission.net/images/stories/nyhedsbreve/2016_september.pdf

Et af de vigtigste initiativer fra Pave Frans' side er hans indsats for Moder Jord, miljøet og klimaet, det nok største problem, vi som menneskehed er stillet overfor i vor tid. Det epokegørende initiativ blev udgivet i 2015 som en encyklika under navet "Laudato Si", de første ord i Frans' lovprisning af skabelsen, på dansk mest kendt som "Solsangen". Pave Frans' forståelser er bredt anerkendt, citeret og anvendt inden for alle områder i Verdenssamfundet, der kæmper for at efterlade en beboelig planet til kommende generationer.

Pave Frans' encyklika er udgivet som en bog: "*Laudato Si*" – "*Lovet være Du*", udgivet i 2015 på Ansgarstiftelsens Forlag.

Og til marts næste år kommer han igen til Assisi for at fremme udviklingen af en bæredygtig økonomi. I Assisi glæder vi os.

Kærlige hilsner fra Assisi med Frans' hilsen om fred og alt godt

Bente

Pave Frans beder ved Frans' grav d. 4. oktober 2013

ASSISI MISSION – v/Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy
tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net
web: <http://www.assisimission.net> - fb: <http://www.facebook.com/assisi.mission>